

Nr 20

Ankom till riksdagens kansli den 11 mars 1919 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets memorial, i anledning av kamrarnas skiljaktiga beslut angående utskottets betänkande nr 19 i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1919 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt, dels ock i ämnet väckta motioner.

Närvarande: herrar Källman, Ollas A. Ericsson, Wijk, Antonsson, Bäckström, frih. Fleming, Forssman, Boman, Vennersten, Jonsson i Hökhult, Rune, Holmström, Olsson i Kullenbergstorp, Bergman, Jespersion, Eliasson, Johannes Åkesson, Bårg i Katrineholm, Johansson i Kullersta och Jönsson i Fridhill.

Genom proposition, nr 96, av den 7 februari 1919, hade Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga propositionen bilagt förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1919 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt. Enligt nämnda förslag hade 2 § följande lydelse:

2 §.

1 mom. Vid bevillningstaxeringen skall för skattskyldig, som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor och som har att på grund av försörjningsplikt underhålla ett eller flera barn, som vid 1919 års början icke fyllt 15 år, den i den skattskyldiges mantalsskrivningsort efter avdrag enligt 12 § i gällande bevillningsförordning återstående beskattningsbara inkomst ned-sättas, om den skattskyldiges sammanlagda årsinkomst, beräknad i enlighet

med 10 § i de vid bevillningsförordningen fogade »Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen»,

ej uppgår till 1,500 kronor,

med 20 % för ett barn

» 30 » » två »

» 40 » » tre »

» 50 » » fyra eller flera barn,

uppgår till 1,500 men ej till 2,500 kronor,

med 15 % för ett barn

» 20 » » två »

» 25 » » tre »

» 30 » » fyra eller flera barn,

uppgår till 2,500 men ej till 3,000 kronor,

med 5 % för ett barn

» 10 » » två eller tre barn

» 15 » » fyra eller flera barn.

2 mom. Vid samma taxering må skattskyldig, som icke äger förmögenhet överstigande 10,000 kronor och som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor, åtnjuta nedsättning av den i den skattskyldiges mantalsskrivningsort efter avdrag enligt 12 § bevillningsförordningen återstående beskattningsbara inkomst

med högst 30 procent, om den skattskyldiges sammanlagda årsinkomst, beräknad på sätt ovan är sagt, ej uppgår till 1,000 kronor,

med högst 20 procent, om berörda årsinkomst uppgår till 1,000 kronor men ej till 2,000 kronor, och

med högst 10 procent, om samma årsinkomst uppgår till 2,000 kronor men ej till 3,000 kronor.

Beslut om avdrag enligt detta mom. må avse vare sig viss skattskyldig eller viss med hänsyn till årsinkomstens eller försörjningspliktens storlek eller ock till annan på skatteförmågan väsentligt inverkan omständighet bestämd grupp av skattskyldiga.

Ej må den omständighet, att avdrag skett jämlikt 1 mom., utgöra hinder att medgiva avdrag jämväl enligt detta moment.

I fråga om skattskyldig, som på grund av försörjningsplikt underhåller annan, skall sådant avdrag medgivas, därest icke antingen medgivandet skulle obilligt betunga andra skattskyldiga inom kommunen eller taxeringsmyndigheten efter prövning av omständigheterna i varje särskilt fall finner den skattskyldige därav icke vara i behov.

I sitt i anledning av nämnda proposition ävensom i ämnet väckta motioner avgivna betänkande nr 19 hade bevillningsutskottet under punkt 1 hemställt, att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts förenämnda proposition icke kunnat oförändrad bifallas, antaga Kungl. Maj:ts förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1919 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt med den ändring, att 2 § 2 mom. skulle erhålla följande lydelse:

2 mom. Vid samma taxering må skattskyldig, som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor, åtnjuta nedsättning — — — icke vara i behov.

I en vid betänkandet fogad reservation hade herr *Ollas A. Ericsson* m. fl. yrkat, att 2 § i den av Kungl. Maj:t föreslagna förordningen skulle erhålla följande lydelse:

2 §.

1 mom. Vid bevillningstaxeringen må för skattskyldig, som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor och som har att på grund av försörjningsplikt underhålla ett eller flera barn, som vid 1919 års början icke fyllt 15 år, den i den skattskyldiges mantalsskrivningsort efter avdrag enligt 12 § i gällande bevillningsförordning återstående beskattningsbara inkomst nedsättas, om den skattskyldiges sammanlagda årsinkomst, beräknad i enlighet med 10 § i de vid bevillningsförordningen fogade »Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen»,

ej uppgår till 1,500 kronor,

med högst 20 % för ett barn,

» » 30 » » två »

» » 40 » » tre »

» » 50 » » fyra eller flera barn,

uppgår till 1,500 men ej till 2,500 kronor,

med högst 15 % för ett barn

» » 20 » » två »

» » 25 » » tre »

» » 30 » » fyra eller flera barn,

uppgår till 2,500 men ej till 3,000 kronor,

med högst 5 % för ett barn

» » 10 » » två eller tre barn

» » 15 » » fyra eller flera barn.

2 mom. Vid samma taxering må skattskyldig, som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor, åtnjuta nedsättning av den i den skattskyldiges mantalsskrivningsort efter avdrag enligt 12 § bevillningsförordningen återstående beskattningsbara inkomst

med högst 30 procent, om den skattskyldiges sammanlagda årsinkomst, beräknad på sätt ovan är sagt, ej uppgår till 1,000 kronor,

med högst 20 procent, om berörda årsinkomst uppgår till 1,000 kronor men ej till 2,000 kronor, och

med högst 10 procent, om samma årsinkomst uppgår till 2,000 kronor men ej till 3,000 kronor.

Beslut om avdrag enligt detta mom. må avse vare sig viss skattskyldig eller viss med hänsyn till årsinkomstens eller försörjningspliktens storlek eller ock till annan på skatteförmågan väsentligt inverkan omständighet bestämd grupp av skattskyldiga.

Ej må den omständighet, att avdrag skett jämlikt 1 mom., utgöra hinder att medgiva avdrag jämväl enligt detta moment.

3 mom. Avdrag enligt 1 mom. samt, i fråga om skattskyldig, som på grund av försörjningsplikt underhåller annan, avdrag enligt 2 mom. skola medgivas, därest icke taxeringsmyndigheten efter prövning av omständigheterna i varje särskilt fall finner den skattskyldige därav icke vara i behov.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har första kammaren bifallit utskottets hemställan med den ändring, som förordats i den av herr Ollas Ericsson m. fl. vid betänkandet avgivna reservationen, varemot andra kammaren bifallit vad utskottet i betänkandet hemställt.

Kamrarnas beslut äro följaktligen skiljaktiga i fråga om lydelsen av 2 § i den av Kungl. Maj:t föreslagna förordningen, vilken i övrigt av bägge kamrarna oförändrad godkänts.

För avgörande medels gemensam omröstning av frågan om avfattningen av nämnda 2 § får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som i likhet med första kammaren vill, att 2 § i den av Kungl. Maj:t föreslagna förordningen om särskilda avdrag vid 1919 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt skall erhålla följande lydelse:

2 §.

1 mom. Vid bevillingstaxeringen må för skattskyldig, som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor och som har att på grund av försörjningsplikt underhålla ett eller flera barn, som vid 1919 års början icke fyllt 15 år, den i den skattskyldiges mantalsskrivningsort efter avdrag enligt 12 § i gällande bevillningsförordning återstående beskattningsbara inkomst nedsättas, om den skattskyldiges sammanlagda årsinkomst, beräknad i enlighet med 10 § i de vid bevillningsförordningen fogade »Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen»,

ej uppgår till 1,500 kronor,

med *högst* 20 % för ett barn

» » 30 » » två »

» » 40 » » tre »

» » 50 » » fyra eller flera barn,

uppgår till 1,500 men ej till 2,500 kronor,

med *högst* 15 % för ett barn

» » 20 » » två »

» » 25 » » tre »

» » 30 » » fyra eller flera barn,

uppgår till 2,500 men ej till 3,000 kronor,

med *högst* 5 % för ett barn

» » 10 » » två eller tre barn.

» » 15 » » fyra eller flera barn,

2 mom. Vid samma taxering må skattskyldig, som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor, åtnjuta nedsättning av den i den skattskyldiges mantalsskrivningsort efter avdrag enligt 12 § bevillningsförordningen återstående beskattningsbara inkomst

med *högst* 30 procent, om den skattskyldiges sammanlagda årsinkomst, beräknad på sätt ovan är sagt, ej uppgår till 1,000 kronor,

med *högst* 20 procent, om berörda årsinkomst uppgår till 1,000 kronor men ej till 2,000 kronor, och

med *högst* 10 procent, om samma årsinkomst uppgår till 2,000 kronor men ej till 3,000 kronor.

Beslut om avdrag enligt detta mom. må avse vare sig viss skattskyldig eller viss med hänsyn till årsinkomstens eller försörjningspliktens storlek eller ock till annan på skatteförmågan väsentligt inverkan omständighet bestämd grupp av skattskyldiga.

Ej må den omständighet, att avdrag skett jämlikt 1 mom., utgöra hinder att medgiva avdrag jämväl enligt detta moment.

3 mom. Avdrag enligt 1 mom. samt, i fråga om skattskyldig, som på grund av försörjningsplikt underhåller annan, avdrag enligt 2 mom. skola medgivas, därest icke taxeringsmyndigheten efter prövning av omständigheterna i varje särskilt fall finner den skattskyldige därav icke vara i behov.

röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har riksdagen i likhet med andra kammaren beslutat, att 2 § i förordningen om särskilda avdrag vid 1919 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt skall erhålla följande lydelse:

2 §.

1 mom. Vid bevillningstaxeringen skall för skattskyldig, som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor och som har att på grund av försörjningsplikt underhålla ett eller flera barn, som vid 1919 års början icke fyllt 15 år, den i den skattskyldiges mantalskrivningsort efter avdrag enligt 12 § i gällande bevillningsförordning återstående beskattningsbara inkomst nedsättas, om den skattskyldiges sammanlagda årsinkomst, beräknad i enlighet med 10 § i de vid bevillningsförordningen fogade »Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen»

ej uppgår till 1,500 kronor,

med 20 % för ett barn

» 30 » » två »

» 40 » » tre »

» 50 » » fyra eller flera barn,

uppgår till 1,500 men ej till 2,500 kronor,

med 15 % för ett barn

» 20 » » två »

» 25 » » tre »

» 30 » » fyra eller flera barn,

uppgår till 2,500 men ej till 3,000 kronor,

med 5 % för ett barn

» 10 » » två eller tre barn

» 15 » » fyra eller flera barn.

2 mom. Vid samma taxering må skattskyldig, som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor, åtnjuta nedsättning av den i den skattskyldiges mantalsskrivningsort efter avdrag enligt 12 § bevillningsförordningen återstående beskattningsbara inkomst

med högst 30 procent, om den skattskyldiges sammanlagda årsinkomst, beräknad på sätt ovan är sagt, ej uppgår till 1,000 kronor,

med högst 20 procent, om berörda årsinkomst uppgår till 1,000 kronor men ej till 2,000 kronor, och

med högst 10 procent, om samma årsinkomst uppgår till 2,000 kronor men ej till 3,000 kronor.

Beslut om avdrag enligt detta mom. må avse vare sig viss skattskyldig eller viss med hänsyn till årsinkomstens eller försörjningspliktens storlek eller ock till annan på skatteförmågan väsentligt inverkan omständighet bestämd grupp av skattskyldiga.

Ej må den omständighet, att avdrag skett jämlikt 1 mom., utgöra hinder att medgiva avdrag jämväl enligt detta moment.

I fråga om skattskyldig, som på grund av försörjningsplikt underhåller annan, skall sådant avdrag medgivas, därest icke antingen medgivandet skulle obilligt betunga andra skattskyldiga inom kommunen eller taxeringsmyndigheten efter prövning av omständigheterna i varje särskilt fall finner den skattskyldige därav icke vara i behov.»

Stockholm den 11 mars 1919.

På bevillningsutskottets vägnar:

G. W. KÄLLMAN.
